

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8JH-7
A 37

854-7
A37 B I B L I O T E K A E R I N I S E S

D R I T Ë R O A G O L L I

PLESHTI

(poemë satirike)

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

1.

Pleshti me xixëllojën ra në dashuri,
Pleshti xhuxh dhe i zi.
Dhe filloi akoma të ligej,
Dhe filloi akoma të nxihej.
I ati e shihte e bëhej vrer:
— Pse djalit shëndeti s'i merr?

2.

Një natë i tha ngadalë në vesh:

– Ç'të dhemb, o djali im plesht?

Nuk fliste pleshti-bir

Nga xhami bënte sehir . . .

Bënte sehir xixëllojën e bukur,

Mërzia në gjoks i ish futur . . .

I ati pranë – në bisht,

I biri pranë – në bisht,

Hiç!

– Oi, më lojti menç djali,

Po tretet së gjalli!

Folë një fjalë, o bir,

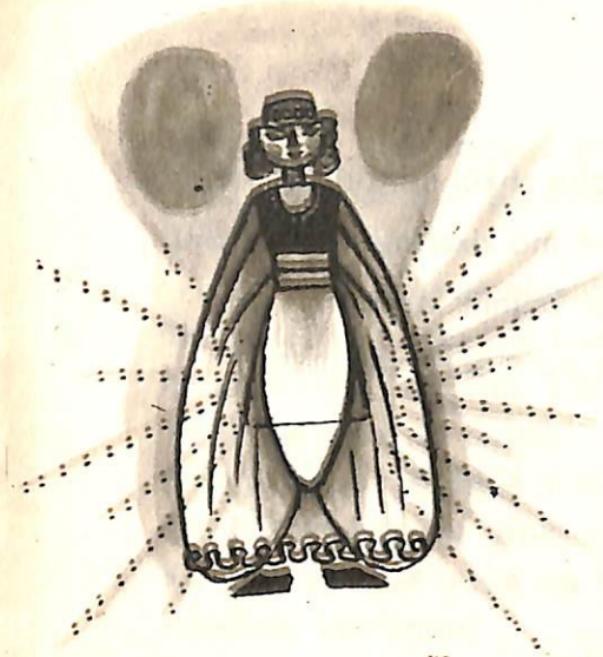
Eh, vuan e bën sehir!

Ai hiç,

Në bisht!

– Ç'ke, o biri im plesht,

Pse hesht?

3.

Dhe biri – plesht me sy nga xhami tha:

– Baba, o baba!

– T'u bëftë babai, o biri im plesht,
Thucja babait në vesh!

– Baba, o baba,

Pa shih atje la!

Pleshti – baba e kuptoi menjëherë

Dhe hop në derë.

– A, ti dashke xixëllojën,

Ta sjell sa të hapësh gojën!

4.

Dhe pleshti - baba shkoi në tridhjetë shtëpi:

– Im bir ka rënë me xixëllojën në dashuri,

Të mblidhemi të bëjmë kuvend,

Im bir për nuse po mbetet pa mend!

5.

Dhe dolën nga vrima e postiqe e tesha
Treqind pleshta e pleshtesha

Dhe thanë:

— Oi, o më i miri i pleshtave,
Do shkojmë ta gjejmë nusen vreshtave.
Ne, mblesët - pleshta, s'të lëmë të vuash,
Mjaft që nuse të duash.

Ku gjen ajo një djalë si ti topolak,
Që hidhet hop në prak;

Ku gjen ajo një burrë aq namusqar,
Akrobat, kërcimtar!

Ku gjen ajo një burrë që di kaq valle,
Që ka fituar në tri festivale,
Që ka marrë

Tri herë çmimin e parë! ..

Dhe u nisën në vreshta
Treqind mblesë – pleshta!

6.

Hopa,

Hopa,

Në driza, në shqopa!

Hopa,

Hopa,

Në brazda, në gropë,

Në sheshe, në vreshta

Treqind mblesë – pleshta!

Merrja këngës, plesht,

Mos hesht!

Të hapet kënga pleshtore

Në lugje, bregore:

«Ne jemi pleshta,

Ne s'kemi eshtra;

Përpara!

Ne – elastikë,

Ne s'kemi frikë,

Përpara!

Për kërcimtarin,

Nusen ta marrim,

Pérpara!
Një xixëllojë
Gosti do shtrojë,
Pérpara!
Ne jemi mblesë,
Ta shohim nesër,
Pérpara!
Një xixëllojë
Do bëhet zonjë,
Pérpara!»

7.

Dhe u takuan me treqind xixo e xixëlloja.
Plesht, thoja!

Dhe tha më i vjetri nga pleshtat:

— E dini pse erdhëm në vreshtat?

Ne duam të bëjmë krušhqì,

Më i miri i pleshtave ka rënë në dashuri,

Ka rënë në dashuri e nuk ha e nuk pi,

Ka rënë në dashuri me çupën tuaj

